

LO FULL

ULLDECONA
15-10-90
ANY IV
Nº 112

PÒRTIC

LES ELECCIONS I L'ESQUERRA

Falta encara molt temps per les Municipals, però ja se'n parla, i sobretot a determinats nivells; inclús hi ha qui te "in mente" determinades coalicions electorals.

Algú comença a llençar la idea de que tots els partits locals haurien de fer un front comú "antisocialista", per treure Antich del poder com fos, perquè aquest no pugui seguir afonant el poble diuen alguns. Bé, d'entrada i de sortida, a l'Esquerra ja diem ara "mai", si "mai", participarem ni participarem en una operació d'aquesta mena, i ho diem ara amb temps, per evitar especulacions de qualsevol classe i que ningú ens inclogui dintre de cap croada "antisocialista".

Quines raons tenim? L'Esquerra te la seua visió del nostre poble i les solucions que creu caldria aplicar, també un projecte de futur per al nostre país, diferenciat totalment de cap altre partit i sobretot pensem que en una democràcia, mal que sigui imperfecta com aquesta, qui ha de posar o treure als polítics es el poble, i no barreges estranyes de gent, d'idees i de partits. Si Antich treu majoria deu ser per alguna cosa, i el que cal es fer una oposició seriosa i argumentada que li desmunte els seus "tinglados". A Ulldecona com s'ha vingut demostrant reiteradament, aquest problema és de la "dreta", que no acaba de trobar ni la manera ni potser la gent adequada per fer front a Antich, amb perdó per les persones.

D'altra banda i com s'ha pogut comprovar reiteradament, la política de Jaume Antich no és de la nostra devoció, no ens agrada en massa coses, i des de l'Esquerra amb tota modèstia, però amb tota la convicció, aspirem a poder fer-hi alguna cosa des de dintre l'Ajuntament, això sí, presentant-nos sols i acceptant el veredict del poble, l'únic que compta, agrade o no.

"LO FULL"

Edita: ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
Ap. de Correus, 54
ULLDECONA
D.L.T.-1581-87
Directora: FANNY CASTELL CASTELL
Redacció: JOSEP-LLUÍS MILLAN MASDEU
ARACELI SUBIRATS FERRÉ
MARTA MASDEU CASTELL
Administració: TERESA ROVIRA SEGARRA
(anuncis i publicitat)
Col·laboradors habituals:
XAVI GAUSACHS
SISCO PASCUAL
JOSEP PORCAR
A. FUTBOL-SALA
Imprimeix:

IMPRESA OFFSET
Gràfiques Cortelló
Arsenal, 3 - Tel. 74 19 28
SANT CARLES DE LA RÀPITA

Lluís Companys, President de la Generalitat de Catalunya

TORNAREM A SOFRIR TORNAREM A LLUITAR TORNAREM A VÈNCER...

Lluís Companys

15 - 10 - 90: COMPANYS REP
L'HOMENATGE DE CATALUNYA
EN EL 50è ANIVERSARI DEL SEU
AFUSELLAMENT.

COMENCEN LES VIII JORNADES DE TEATRE TARDOR 1990

Al Teatre Municipal,
diumenges 6'30 h de la tarda

L'AJUNTAMENT CEDEIX EL PAVELLÓ COBERT AL CLUB JOVENTUT

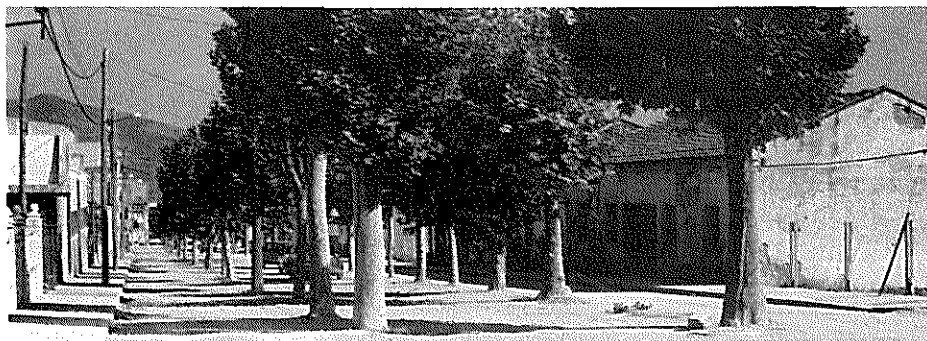
Com ja anunciàvem en el passat número, l'Ajuntament "privatitza" una obra pública cedint-la en aquest cas al Club Joventut

VIII JORNADES DE TEATRE TARDOR 1990

Del 7 d'octubre al 18 de novembre

AL TEATRE MUNICIPAL
Diumenges • 6.30 tarda

PER FI S'URBANITZA L'AVINGUDA O'CALLAGHAN

després d'anys de queixes, finalment s'urbanitzarà una Avinguda vital per la població que haurà trigat 11 anys en gaudir del favor municipal. Convertida en barranc els dies de pluja, ha vist urbanitzar abans passejos i places de veïnat segurament prioritaris, això sí, aquí el veïnat es rasca la butxaca. Sort que tenen agons.

NOUDIARI: EL PRIMER DIARI EN CATALÀ DE LES COMARQUES DE TARRAGONA

Divendres dia 5 sortia el primer diari en català de les nostres comarques des de els anys 30. Es una bona notícia que celebrem, tot encoratjant a la gent que el fa a que duri molts anys. Des de aquesta modesta publicació, la més cordial benvinguda.

Us oferim les alegacions que com a grup polític farem arribar a l'Ajuntament dintre del termini reglamentari, referides a les Normes Subsidiàries.

1a) *Les Normes Subsidiàries en definir el tipus d'assentament industrial, consagren com a inevitable el caos existent actualment (com ja està fet i aquest ha estat el model seguit) i defineixen dues zones-base on amb sol urbà si podran encabir noves indústries, amb controls això sí, controls que a l'hora de la veritat hauran d'exigir als veïns que viuran pel voltant de les indústries.*

Es a dir, les noves Normes en lloc de començar de 0 assenyalant una o dues zones EXCLUSIVAMENT industrials, a prop del poble per la qüestió dels desplaçaments, a prop de les vies de comunicació, i amb tots els serveis (aquestes zones existeixen ben a prop del poble), que en definitiva separés els diversos usos del

sòl, les Normes diem, no fan més que legalitzar el desgavell urbanístic existent actualment, en que et pots trobar indústries al costat de xalets, restaurants i sales de diversió.

Es perd en definitiva l'ocasió de dissenyar un o dos polígons industrials, amb parcel·les barates, amb tots els serveis i capaçes d'atreure inversions de fora amb les immillorables condicions de tot tipus que reuneix Ulldecona. Es perd així mateix la possibilitat de que moltes indústries i tallers d'Ulldecona en fase d'expansió puguin tenir una parcel·la en condicions, i es perd en definitiva l'ocasió de descongestionar la població de moltes indústries que originen molèsties i problemes de tot tipus.

ERC no està d'acord doncs amb el tipus d'ordenament industrial que proposen les Normes, i voldríem que es reconsiderés aquest apartat de les mateixes, obrint un

debat amb la participació de tota persona o grup interessat en aquesta qüestió tan vital per a la nostra població.

2a) *No trobem en les Normes cap Pla especial per a rehabilitació de tota la zona antiga d'Ulldecona, del nucli històric, avui en fase de degradació accelerada per la quantitat de gent que hi ha deixat de viure.*

Aquesta zona mereix una atenció preferent i un pla que tingui en compte les seues especials característiques: carrers estrets, manca de salubritats, solars petits i moltes cases velles deshabitades, algunes en mal estat de conservació. Per contra s'hi autoritzen altures molt elevades en relació amb la planta de la immensa majoria dels solars d'aquesta zona, on és evident que és molt difícil fer-hi les vivendes necessàries per a satisfer l'actual demanda de la població. ■

NOTICIARI BREU

● Us avisem de que a partir d'aquesta setmana ja podreu començar a comprar Loteria de Nadal de l'Esquerra, no us escapareu, que hi hagi sort.

● També us informarem de que estem desallotjant el local que ocupàvem fins ara al carrer Major, oportunament avisarem del nou local quan sigui a punt. De moment ens podeu seguir trobant a l'Apartat nº 54.

● Estem preparant també un parell d'actes d'homenatge al President Companys en aquest 50è aniversari del seu afusellament. Apart de col·laborar en els actes que ERC organitza simultàniament a tot Catalunya, i que consistirà en 4 salves d'honor a les 7 del matí del dia 15, tenim en projecte passar la pel·lícula "COMPANYS, PROCÉS A CATALUNYA" al Cinéma Savoie, això seria el dia 16 a la nit. També tindrem la visita del nostre Secretari General Àngel Colom previsiblement el dia 17 tot i que en aquestos moment falta acabar de confirmar. Colom faria una xarrada sobre la figura de Lluís Companys i l'Homenatge que se li rendeix.

● També debem ser el partit que te més avançada la confecció de la llista per a les properes municipals, havent-hi en aquestos moments 9 noms ja segurs, i és que l'experiència de l'altra vegada ens obliga a ser previsors i a actuar amb peus de plom.

NOTICIARI

ALARMES A MITJANIT

Lloc: una botiga gran del carrer major, hora: 1'30 de la matinada d'un dissabte de setembre.

L'alarma comença a sonar, s'hi està una bona estona, acudeixen els veïns sacsejats al seu llit per la molèstia que no para, miren, remiren i no es veu res d'anormal, l'alarma segueix, trucades al retén, no poden fer-hi res per parar-la. S'aturen vehicles que van de cap a casa, l'alarma segueix sonant i allí no acudeix ningú. El veïnat, despotrica contra la premsa que tenen per acudir els qui ens guarden la nit, encara no els ha vist ningú i fa més de 30 minuts que l'alarma, en totes les seues variants, toca. Visita al retén, "hem avisat un parent perquè vagi a parar-la, no tenim claus".

Finalment al cap de 45 llargs minuts d'una calurosa nit de dissabte setembrí, algú la desconnecta o es para sola d'avorrida, de veure que ningú n'hi fa cas.

Per a que serveixen les alarmes? Per despertar al veïnat amb efectivitat total, per res més, allí s'haguessin endut impunement fins la mateixa alarma, i no hauríem vist més que veïns en pijama o camisó.

NOU BUFET D'ADVOCATS

Hem rebut una salutació de LOURDES BRAU ADELL, advocat, on ens fa saber l'obertura del seu despatx professional a Ulldecona, on podreu trobar assessorament sobre gairebé qualsevol tema que se us pugue presentar en aquesta complexa vida d'avui. Ens comunica l'adreça professional, carrer Ramon Salomon, 20-1r-4t, amb el telèfon 72 13 58. Trasllada aquesta informació per als interessats, sort i encert per a LOURDES BRAU, a qui agraïm la seua diferència al tenir-nos en compte.

TENSIONS A L'INSTITUT

Des de diversos sectors i persones, ens arriben notícies de fortes tensions a l'Institut Sales i Ferré d'Ulldecona. Sembla ser que les ferides obertes, quan l'elecció de director i equip dirigent l'any passat, encara no ha cicatritzat. Sense voler entrar més a fons en aquesta qüestió, ens preocupa la repercussió que aquestes tensions internes poden tenir sobre l'educació dels alumnes, que segons contenen alguns, es veuen venir una mena de "bienni negre" a nivell d'ensenyament. Seguirem informant.

També cal destacar que CORDOBA, el que fora director durant tants d'anys, exemple de llibertat i tolerància per uns, i «desenfrenat» i «libertinaje» per altres, deixa l'Institut per marxar a treballar a un altre lloc. Intentarem parlar-li. ■

PRESSUPOST'91

Tenim curiositat per veure quins pressupostos es faran pel 91 si tenim en compte les anunciades retallades de Super-Sochaga. L'any passat els pressupostos foren moderats, no gaire ambiciosos, i així ho vam explicar en detallar-los aquí al FULL, la idea era apretar més en els del 91 tenint en compte les Municipals que venien.

Doncs bé, si es retallen els diners per donar als Ajuntaments per part de l'Estat, una de dos: o s'augmenten els impostos directes més del que l'Ajuntament voldria per a fer moltes coses en any d'eleccions, o es prefereix fer menys coses i no arriscar-se a l'impopularitat que suposaria retocar excessivament les ja prou retocades contribucions. A la vista d'aquestes perspectives, i deixant ben clar que el nostre Alcalde es viu, ens inclinem per la segona possibilitat, perquè? Molt fàcil. Actualment hi ha obres en marxa pagades per altres Administracions per inaugurar abans de les Eleccions, Ajuntament, cuina-menjador a les Escoles, Avinguda O'Callaghan, etc., etc., llavors no cal arriscar-se a la impopularitat d'apujar els impostos, ara que posats ja a ser maquiavèlics, també podem pensar que pujar els impostos no serà gaire impopular i hi hauran així més diners per fer coses, després de tot la immensa majoria de gent que paga més perquè te més, no vota l'Alcalde...

ASFALTAT I REPARACIONS

Aproximadament al febrer-març del 89 es va asfaltar el Camí de l'Olivar després d'uns anys en que podies morir dins d'un clot si t'encantaves un pel. Podem donar fe i ho denunciarem al seu dia, que la durada de l'asfalt no va arribar a un any, i la foto d'aquí la vora és d'allí, amb els clots arreglats novament... fins d'aquí a poc. Però la cosa no acaba aquí, perquè al mes

d'agost del 89 en una marathón sense precedents, es va asfaltar mig poble, eren les Quinquennals i tot era poc, 12 milions en asfaltat per a Ulldecona més que mai. Bé, aquell asfaltat de carrers tampoc va arribar a l'any i qui té ulls per mirar (n'hi ha que s'ho traguen tot i no volen vore res) ha pogut comprovar que el que es va asfaltar llavors a pressa i corrents, s'ha tornat a reparar en molts casos, i en alguns ja fa dies. Anem a vore: se suposa que l'empresa que fa l'obra ha de ser responsable de fer-la bé, i al seu dia ja ens va semblar que «l'slurry» (l'asfalt que es va posar) podia ser meravellós, però posant-ne més gruix, ja que la capa era tan fina que amb les pluges des de llavors ençà ha desaparegut en forma de clot en varios llocs.

Apart de que l'empresa ha de ser responsable, qui mana i paga l'obra ha de vigilar que es faci bé, extrem que honoradament pensem que no ha estat així, ara, la mateixa empresa ha estat agraciada amb el regal de l'Avinguda O'Callaghan, amb tots els respectes esperem que el primer asfaltat sigui el bó, que per allí baixa molta aigua quan plou.

L'AVINGUDA O'CALLAGHAN

Amb els 20 quilos pressupostats inicialment, LUBASA de Castelló farà aquesta obra que fa tants d'anys que es reclama. Diuen (no hem vist el projecte, que n'hi deu haver...) que serà del mateix estil que la Plaça de Catalunya, per lo que aquesta Avinguda pot quedar molt maca. Un dia, d'aquí no molt, alguna autoritat estirarà un cordellet i ens oblidarem dels anys i panys en que hem reclamat aquesta obra, hi ha coses més prioritàries ens deien, hi havia passejos més prioritàris, serà hi havia veïnats més selectes potser, podriem afegir nosaltres, que això de les prioritats ja no s'ho creu ningú.

Enfi, que quedi maca i que no s'hagi de reasfaltar d'aquí un any, i si heu de trasplantar els «aubes» per posar-hi altres arbres o plantes, cuideu els «aubes» bé i no caldrà tocar-los. I si a LUBASA li sobra algú dret, no li costaria molt pegar una passadeta de quitrà per davant la porta de les Escoles i l'Institut, les mares i els xiquets ho agrairan. No ho diu LO FULL, ho diu tot el poble.

LA INSONORITZACIÓ DEL PAVELLÓ

A les Quinquennals del 89 hi tenia d'haver teulada com fos, perquè si plovia només es xopessin els de les vores, i així va ser, va haver-hi teulada i els de la vora xops. L'obra es feu en no rés, més eficacia impossible, quatre dies i Pavelló cobert i l'any vinent la segona fase.

Bé, ha passat l'any vinent i s'ha fet la segona fase, i aquí ha estat la debacle. Un Pavelló amb un cost que se'n va als 100 milions, fet única i exclusivament per a Carnavals, Festes i alguna diada més, resulta que és un desastre de sonoritat perquè no es van tenir en compte quins materials es posaven al sostre, ni que s'havia de fer per a que la música i la veu no retronessin, i sort que no ha vingut cap cantant d'aquells que s'han d'escoltar...!!!

Ara és clar, vista la debacle, que tampoc serveix per a la finalitat principal, qualsevol dia ens anunciaran l'obra de remodelació consistent en insonoritzar el Pavelló, per la modesta xifra de... ? fem traveses per veure els quilos que costarà?

OBRES A LES CLAVEGUERES DEL PASSEIG DE L'ESTACIÓ

Finalment i degut a les inundacions que s'han produït en els dos anys darrers, l'Ajuntament ha decidit desembossar i fer més grans els desaigües del Passeig que passen per baix la via, i que com s'havia vingut demostrant no tragaven com cal. I és que al estar tot el poble asfaltat l'aigua corre més a pressa cap avall fent cap tota al Passeig, esperem que aquest problema quede solucionat d'aquesta manera.

PARC INFANTIL DE NADAL

En col.laboració amb les Entitats locals, l'Ajuntament està preparant el I Parc Infantil de Nadal, amb les variades i més diverses atraccions. Tindrà lloc al Pavelló i pot ser una cosa ben bonica, que disfrute la canalla!!! |

PRADA - 90

Del 16 al 25 d'agost es va celebrar a Prada de Conflent (Catalunya Nord) la XXII Universitat Catalana d'Estiu. Cada nova edició augmenta el nombre d'assistents, enguany més de 1.000; entre aques-

tos trobem gent que hi va per primera vegada, però d'altres repeteixen, són cares que vas retrobant any rera any amb les mateixes il·lusions i esperances.

Aquesta gran assistència és perquè allí pots passar uns dies molt agradables i al mateix temps enriquir-te personalment.

La UCE ofereix la possibilitat d'assistir a cursos i tallers ben variats i amb professors de molta qualitat personal i professional, és per això que tothom pot trobar allò que l'interessa, el ventall és molt ampli: cursos sobre anàlisi i teoria del nacionalisme, els canvis socials, polítics, econòmics i culturals a Europa, iniciació als Països Catalans, models de política lingüística, la situació andorrana, d'altres d'extensió universitària...

A part d'això, cada dia s'organitza una conferència i un debat, i aquí caldria destacar el debat sobre el futur del català amb la presència de personalitats que tenien molt a dir sobre la situació actual i futura de la nostra llengua, també sobre temes tan actuals com el dels residus industrials, la situació de Letònia a càrrec del vice-president del seu parlament, la commemoració del 50è aniversari de l'afusellament del president Companys, el mapa universitari del Principat, etc.

I a partir de les 9 i després d'un dia molt intens, els espectacles, amb les últimes pel·lícules del cinema català, els concerts al monestir de Sant Miquel de Cuixà, actuacions de grups catalans a la plaça de la Vila (L'Agram, Tradivàrius, Els Pets, Joan Amèric, Música Nostra...)

Però la part més important és el fet de poder parlar amb tota naturalitat de la nostra nació, de Salses a Guardemer i de Fraga a Maó, lloc que cada vegada més es va anomenat Catalunya, i no sols això, sinó el fet de poder viure totalment en català com ho fa qualsevol nació normal, encara que per a noslatres només sigui per uns dies i en un lloc molt concret.

De vegades parlem de la nostra nació i en moltes ocasions no tenim clar quins són els elements que la integren. A Prada veiem clarament que la gent de Felanitx, València, Lleida, Vilafranca de Conflent, Eivissa, Vinaròs, Algaida Oliana, Barcelona, Prats de Molló, Fraga, La Sénia, Tortosa, Camarles, Vila-real, Alacant, Altafulla, Ulldecona... tots parlem la mateixa llengua, tenim una història comuna, hem sofert i sofrim opressió i volem un futur nacional comú. ■

del 16 al 25 d'agost 1990
PRADA

CATALUNYA INDEPENDENT?

Sota aquest títol, Antoni Estradé i Montserrat Treserra han aplegat els resultats de l'enquesta que es va fer a un bon grapat de poblacions de Catalunya, a 2.100 ciutadans de diferents orígens, amb més de 18 anys.

Estava feta a finals del 88 per encàrrec de la Convenció Nacional per l'Independència, i els resultats han estat més que sorprenents, desmentint alguns dels tòpics que els partits més "oficials" defensen aferrissadament. Us oferim un comentari del llibre sobre la pregunta més clau de l'enquesta, els resultats d'aquesta pregunta i la procedència "votant" dels enquestats.

"Abans de procedir a l'anàlisi dels resultats, és extremadament important fixar-se en els supòsits previs establerts a l'hora de formular aquesta qüestió. En primer lloc el possible assoliment de la independència es situa en un marc legal i pacífic que es concreta en una consulta democràtica oberta a tota la població, es procura per tant i de manera conscient evitar l'associació d'independència i insurrecció violenta més o menys revolucionària. D'altra banda, el procés cap a l'independència es planteja gradualment, sense gaires canvis traumàtics, i s'estableix que la seua factibilitat només depèn de la voluntat de la gent.

Volem senzillament contribuir a donar la sensació que la independència és una qüestió absolutament normal, que pot plantejar-se en uns termes tan normals i civilitzats com qualsevol altre tema, i que per tant, quan fem el supòsit d'un referèndum d'aquesta mena estem contribuint a una desdramatització que creiem necessària i saludable.

Aquest punt ens sembla tan elemental que fins i tot ens fa una certa vergonya haver-ho de dir com si no fos prou evident. Ara bé, com que no som en un país normal, de vegades els pensaments que s'hi donen tampoc ho són gaire de normals, i així hem vist com d'una manera irracional i sectària s'ha tendit a donar una imatge de la independència de l'independentisme carregada de tremendisme, i en els casos més exagerats suggerint fins i tot que aquests objectius i moviments eren propis gairebé de bàrbars (violents, fonamentalistes, exaltats, carlins, trabucaires, cridaners, "gamberos"...)".

Interpretacions tant matusres com aquestes han estat pròpies d'una certa esquerra, profundament reaccionària i conservadora i sobretot (cosa encara més greu) de determinats intel·lectuals que sota la ban-

dera de la racionalitat han fet exhibició d'un apassionament descontrolat i primari, ben allunyat de l'objectivitat serena que teòricament hauria de caracteritzar les seues anàlisis".

TAULA 51

Si ara es convoqués un referèndum per iniciar de forma gradual un procés cap a la independència de Catalunya, vostè què votaria?

Distribució de vot segons el grup d'origen

	Autòctons	Immigrants	Total
878 1222 2100			
Votaria SI	60,5	33,0	44,5
Votaria NO	14,9	34,6	26,4
Votaria en BLANC	2,5	3,6	3,1
No votaria	6,5	11,8	9,6
NS/NC	15,6	17,0	16,4
TOTAL	100%	100%	100%

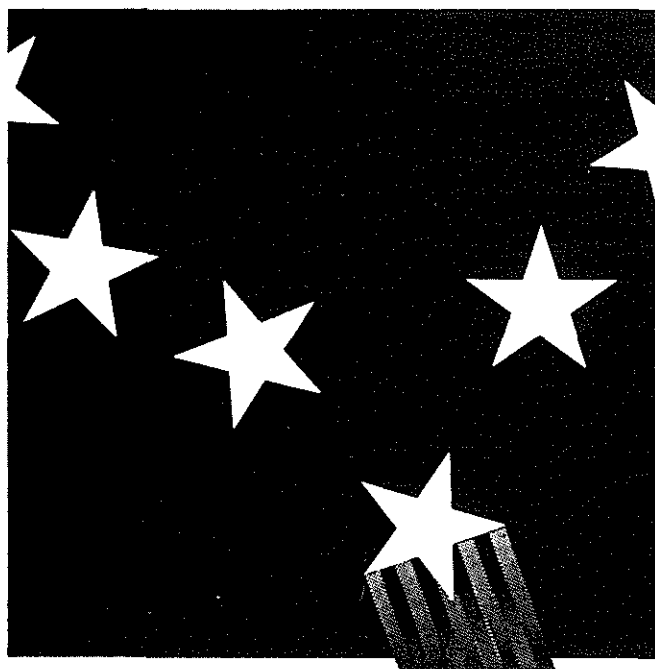
TAULA 52

Forces polítiques i percentatges dels seus votants que votarien "si" al referèndum.

	Autòctons		Immigrants	
	Vota si	Vota no	Vota si	Vota no
CIU	67%	13,25%	46,3%	26,8%
PSC/PSOE	51,7%	29,3%	19,7%	48,4%
PSUC-IC	64,3%	17,9%	52,8%	21,6%
ERC	90,9%	3%	72%	8%

Aquestes dades són referides a les eleccions al Parlament de Catalunya del maig del 88

CATALUNYA INDEPENDENT?

COMPANYS

● A Lluís Companys li va tocar ser President de la Generalitat en els anys més amargs que ha viscut Catalunya des de molt temps ençà.

Per damunt dels encerts o desencerts de la seua gestió com a governant, més dels primers que dels segons, hi ha la lluita i el treball constant d'un home que estimava la seua Pàtria i que va treballar sempre per les classes més humils i necessitades de Catalunya.

El nostre país li deu aquest homenatge, deu un homenatge a qui va saber morir per la terra que l'havia vist néixer, esborrant amb una mort gloriosa els possibles desencerts de gestió en anys tan dramàtics.

Lluís Companys es ja una llegenda de Catalunya, Esquerra Republicana recorda els grans homes del partit que ens precediren. Avui esperant i fent el futur amb il·lusió, no podem deixar de recordar els que van fer aquesta tasca abans que nosaltres, en temps més difícils. Les noves generacions han de saber la seua història.

Algunes frases de Lluís Companys:

"NO VULL QUE HAGI EIXIT DE MA BOCA CAP PARAULA QUE ESTIMULE NI LA PAS-SIÓ NI L'ODI" (ABRIL DEL 36)

"ON LA LLIBERTAT VIU, ALLÍ ES LA MEUA PÀTRIA" (MARÇ DEL 38)

"CATALUNYA! DEFENSEU-LA, GERMANS, AMB LES ARMES I LES DENTS. ES EL NOSTRE TRESOR I EL NOSTRE ORGULL. ES EL TOT, PER A NOSALTRES: CATALUNYA!"

"LA MEUA PERSONA HUMIL NO PODIA DESITJAR UNA ALTRA MORT MÉS BEL·LA"(15-10-40, DARRERES DISPOSICIONS TESTAMENTÀRIES)

● L'afusellament de Lluís Companys, segon president de la Generalitat, el 15 d'octubre de 1940, és símbol màxim de la repressió que s'abaté sobre Catalunya després de la victòria feixista. Amb la mort de Lluís Companys es castigava la voluntat d'un poble de viure en llibertat i de defensar aquesta llibertat al preu d'una guerra. Companys fou detingut per la Gestapo el 13 d'agost de 1940 al poblet de Le Baule-les Pins, a la Bretanya francesa. Tot seguit fou traslladat cap a la frontera entre França i l'Estat espanyol, on fou lliurat el 24 de setembre a les autoritats franquistes, que se l'emportaren a la seu de la Direcció General de Seguridad a Madrid. Després de sofrir tota mena de tortures i humiliacions, arribà a Barcelona el 3 d'octubre. jutjat per un consell de guerra sumaríssim el dia 14, fou condemnat i executat l'endemà. La premsa franquista silencià la mort del president. ■

ERC fa un homenatge per la mort de Companys

□ Es commemoren els 50 anys de l'afusellament del president

□ Diversos grups fan propostes no de llei per recordar-ne la mort

BARCELONA.- Esquerra Republicana de Catalunya -ERC- està organitzant un acte unitari per commemorar el 50è aniversari de la mort del president de la Generalitat Lluís Companys. L'acte es farà el dia 15 d'octubre a totes les poblacions de Catalunya.

Jordi Rodri, membre de l'equip de govern d'ERC i responsable dels actes commemoratius, va informar a l'agència de notícies EFE de l'acte central d'homenatge al president. "En primer lloc, a les 7 del matí del dia 15 d'octubre, els 941 pobles i municipis de Catalunya es reuniran per recordar l'assassinat de Companys, just quan fa 50 anys. Es llegirà un breu i després es dispararan quatre salves d'honor". L'acte es farà també a les capitals de la resta dels Països Catalans: València, Mallorca i Perpinyà". Rodri ha destacat que per preparar el llançament d'aquests milers de salves s'ha comptat amb l'assessorament del

grup Els Comediants.

Jaume Rodri ha indicat que "aquest acte que s'ha d'organitzar no és només responsabilitat d'ERC sinó també de tots els ciutadans que vulguin recordar la figura del president". Afegia que "demanem a totes aquestes persones que es posin en contacte amb el partit per tal de coordinar esforços en aquest acte d'homenatge.

A més, Josep Lluís Carrod-Rovira, portaveu parlamentari del partit, ha informat sobre les diverses iniciatives parlamentàries que ERC ha impulsat per aquest acte.

La primera és una proposició no de llei perquè es pugui conèixer el sumari del judici contra Lluís Companys com a document històric. La segona, la canalització d'una proposta de la Comissió cívica d'homenatge nacional a Companys. L'acte consistiria a fer un minut de silenci a les 12 del migdia del dia 15 d'agost. A més, el Parlament de Catalunya

retrà homenatge al president en la sessió del dia 17 d'octubre. A part, s'ha presentat una última iniciativa, en forma d'una proposició no de llei, per crear una medalla de Companys, que es donaria a tothom qui hagi fet constància de la seva catalanitat. També es faran altres actes que consistiran bàsicament en l'ofrena floral a Barcelona, al fossar de la Pedrera, on es troba la tomba del president. L'acte es durà a terme el dia 15 a la 1 del migdia. Es realitzarà també un acte d'homenatge el dia 7 al coll de la Manrella, a la població de la Vajol, lloc on els presidents de Catalunya i del País Basc van anarse'n cap a l'exili. Finalment, un acte el dia 14, al poble on va néixer, el Terròs. El secretari general d'ERC ha declarat que "amb la celebració es vol fer recordar Companys com a president de Catalunya, i tot el que va representar per al país.

Companys va donar la vida per Catalunya

Companys va néixer al Tarròs, l'Urgell, el 1882. Estudià dret a Barcelona i de molt jove va estar vinculat a moviments i publicacions de caire republicà. Després d'una carrera política intensa, va ser elegit diputat a corts per la província de Barcelona el juny de 1931, i al Parlament per Sabadell. El mateix mes de

juny va ser elegit membre de l'executiu d'ERC. Va substituir Francesc Macià com a president de la Generalitat, després que l'elegís el Parlament. El 6 d'octubre de 1934 proclamà l'Estat català dins la República federal espanyola, i com a conseqüència va ser condemnat a 30 anys de presó pel govern de Ma-

drid. L'any 1936 és alliberat amb la victòria del Front Popular. El gener de 1939 s'exilia per l'entrada de Francisco Franco a Barcelona. Els alemanys el detenen a França i és extradit. El 15 d'octubre de 1940 mor afusellat al castell de Montjuïc per les tropes franquistes.

EL CONSELL COMARCAL I L'ESCOLA PÚBLICA

Situem-nos d'entrada. El Consell Comarcal del Montsià està presidit per Joan Mª Roig, alcalde d'Ampostà, i CIU és el grup majoritari per davant del PSC-PSOE amb 2 consellers menys. Aquests es van empenyar en no donar-los la vicepresidència, i no han col·laborat gaire amb el Consell que funciona amb un acord CIU-IC-PP.

Bé, a la Comissió de Cultura del Consell se li va ocórrer intentar posar remei a algunes de les deficiències que l'administració no acaba d'arreglar en el tema de l'escola pública: gimnàstica, anglès i música. El president d'aquesta comissió és Víctor Gimeno, diputat al Parlament de Catalunya i ex-alcalde comunista de La Sénia.

Dons bé, van oferir un programa a les escoles de la comarca en que el Consell contractava professors d'aquestes especialitats i pagava el 50% del cost total que tinguessin els cursos, l'altre 50% anava a càrrec de l'Ajuntament de la població, APA, etc, d'aquesta forma totes les escoles de la comarca farien gimnàstica, anglès i música, és a dir, que tots els xiquets de la comarca mercès al Consell Comarcal i al seu Ajuntament, APA, etc. tindrien aquestes assignatures totalment de bades tot el curs. I la cosa ha funcionat, i aquest curs torna a funcionar, i les escoles han demanat més hores, contractant-se més professors per satisfer la demanda. La història és aquesta, però no s'ha acabat. Sabeu quina escola l'any passat

no va participar en aquest programa? Doncs sí, Ulldecona, apart d'algun col·legi d'Ampostà que ja tenia aquest programa. I sabeu quina és l'única escola pública que aquest any tampoc no entra al programa? Sí, l'heu endevinat, Ulldecona. A Ulldecona únicament es beneficiaran de lliçons d'anglès i gimnàstica, pagant això sí, aquells alumnes que voldran o s'ho podran pagar. L'Ajuntament no té diners per aquestes tonteries, l'APA ja organitza cursets d'anglès i gimnàstica.

L'Ajuntament d'Ulldecona ha fet política partidista en aquest afer, el seu enfrontament polític al Consell el paguen els alumnes de l'escola pública, que es queden sense anglès, música i gimnàstica de bades. L'Ajuntament no té diners.

Una vegada més i en van unes quantes, des de l'Esquerra acusam al grup municipal socialista de fer política de partit perjudicant al poble. Després podran cantar missa arreglant persianes o pagant viatges de fi de curs, però els fets són aquests i així els denunciem, i si no que es demostrï lo contrari.

CITA AMB EL TATRE A ULLDECONA

Ulldecona acull a partir del primer diumenge d'octubre la vuitena edició de les Jornades de Teatre, en la qual participen grups amateurs de tot Catalunya.

La mostra, organitzada pel Centre Cultural i Recreatiu amb el suport de l'Ajuntament d'Ulldecona i del Pla Cultural de l'Associació del Personal de la Caixa

d'Estalvis i Pensions de Barcelona, recull en la seva programació -Tardor 1990- un ampli ventall d'estils de fer teatre. Des d'una obra musical, la clàssica comèdia de tresillo o el vodevil, fins al teatre costumbrista, melodramàtic o antimilitarista. Les representacions s'allargaran durant set diumenges consecutius fins al dia 18 de novembre amb l'actuació del grup de teatre del Centre Cultural i Recreatiu que presentarà l'obra de Vittorio Calvino "La Torre i el Galliner".

Les actuacions tindran lloc al Teatre Municipal a dos quarts de set de la tarda, puntualment. Els preus són populars, abonaments a 1.200 pessetes per a les set funcions i 250 pessetes el preu únic per a cada representació. Les localitats es podran comprar a les taquilles del teatre que romandran obertes al públic els diumenges de funció a partir de les sis de la tarda.

Ara fa vuit anys el Centre Cultural i Recreatiu amb l'ajut econòmic de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament d'Ulldecona va començar les primeres jornades de teatre amb el pretext de divulgar arreu les comarques de l'Ebre i Baix Maestrat la inquietud teatral que existia a la població. Temps després s'afegia a la iniciativa el Pla d'Acció Cultural de "La Caixa". A partir de la tardor de 1985 les jornades s'han convertit en un certamen de solera pel fet de que la participació de grups amateurs procedeixen de tot el Principat. L'index d'assistència d'espectadors ha augmentat any rera any, fet que consolida la mostra com una de les més importants, no competitives, de Catalunya. ■

LO DIT A L'ULL

... I TU JA M'ENTENS...

Un destacat líder local, «el líder» per excel·lència, feia unes declaracions recentment en que es considerava tant nacionalista com el primer, etc. etc. el més d'aquestes terres i per supost d'Ulldecona.

És evident que no soc qui per discutir-li i que la seua trajectòria inicial és inqüestionable, ara partint de la base de que a l'Esquerra no donem ni llevem patents de nacionalisme, caldrà deixar clar

que els fets han d'acompanyar les paraules, i la trajectòria política «nacionalista» del nostre «líder» és certament qüestionable d'uns anys ençà, a no ser naturalment que es referís a un altre nacionalisme que no és el català, que en aquest és evidentment el primer i no li discutim.

De res, enfi perquè quedi més clar, passa que hi ha nacionalismes de 1ª, 2ª, 3ª i també de regional; naturalment poden haver nacionalistes que fa anys eren de primera, però que baixant de

categoria, ja són a la regional, inclús n'hi ha que s'han canviat de lliga i ja juguen a la d'un altre país, europeu, modern, quínto-centenariocapitalcultural, etc. etc. és evidentment un altre nacionalisme, no independentiste per supost, que ni Reagan ni Bush ni la mare que els va parir, admetrien aquestes veleïtats de la seua colònia.

**NE HI-HA UN-FART
(I l'olla plena).**

POLÍTICA LOCAL

DESANIMAR L'OPOSICIÓ MUNICIPAL

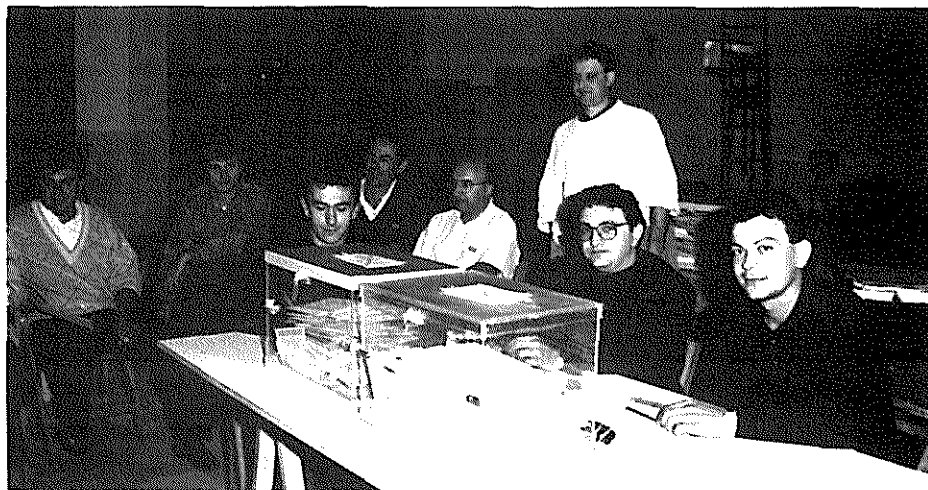
La política que ha dut a terme el grup municipal socialista, dominant a l'Ajuntament, política de no fer cap concessió a la participació dels altres grups, marginació total, ha acabat desanimant a aquestos que fa mesos que no donen senyals de vida, vida pública volem dir.

Hi ha un desencís total en CIU i el PP i les seues bases, que produeixen una radicalització negativa que anul·la qualsevol raonament. D'aquesta situació se'n fa directament responsable l'Alcalde, i és llavors quan surten propostes que teòricament produirien la devallada d'aquest. Us en parlem al PÒRTIC i no cal repetir-ho, però és que hi ha un nou element que cal tenir en compte, i és el festeig que com us anunciem a les notes de societat acabarà en casament. CIU i PSOE són a punt de signar un pacte de no beligerància per a que Maragall guanye a Barcelona i Pujol a la Generalitat, guardant les formes és clar.

Aquest pacte faria variar prou pensem, la beligerància entre CIU i PSOE, fet que no creiem que deixés satisfet a molts integrants de CIU locals, que li tenen autèntiques ganes a l'Alcalde; és una visió del tema, s'admeten opinions, però els resultats ja es veuran. En aquestos moments doncs, el desconcert a CIU és total segons sembla, i al PP no estan millor, segons com anessin les coses, inclús es podria veure alguna llista «d'independents» per Ulldecona o invents així.

I mentrestant, que passa a les files dels manaires? Home, el de sempre, fondes ferides que separen a alguns dels seus components, d'altres que no es presentaran, alguns que demanen una neteja per a presentar-se, i d'altres que seguiran cega-

ment el seu «líder». Si ell vol, Antich, n'hi ha per estona al davant dels socialistes, que qui li podria fer ombra no en vol saber res. Però tranquils, són qui menys problemes tindran per fer la llista, i és que el poder és molt llèpol.

GENERALS DEL 89 - Taula electoral i representants dels partits

ES VEN PIS AL CARRER MAESTRAT, S/N. D'ULLDECONA, BLOC «B» BAIX «A»	ATENCIÓ! VENEM FOTOCOPIADORA EN MOLT BON ESTAT (Contacteu amb LO FULL)	ES VEN NEVERA DE SEGONA MÀ PRACTICAMENT NOVA (Dirigiu-vos al FULL)
---	--	--

En començar novament la temporada «política» us volem fer arribar només una part de la carta oberta que ÀNGEL COLOM, secretari general d'ERC, li va adreçar al President de la Generalitat JORDI PUJOL, tot deixant per altres moments les propostes concretes que li feia.

Carta oberta al President de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, agost de 1990

Molt Honorable President,

No ha estat mai el meu estil, fins avui en tot cas, traslladar propostes polítiques en forma de carta oberta. I menys encara al President del país. No obstant, vós, President, m'heu induït a fer-ho al tornar a aplicar la vostra vella política del plany i la càrrega de les culpes als altres i vós intentar quedar-vos al marge: «Heu relaxat el vostre nacionalisme, ens heu dit als ciutadans de Catalunya; convé que els intel·lectuals ens doneu idees i projectes de futur» afirmeu, dirigint-vos a aquells que, sovint, vós mateix heu condemnat a l'ostracisme o bé els heu intentat tenir en nòmina; «el nacionalisme és l'únic valor que dura» sentencieu sense enrojolar-vos quan enguany mateix heu manifestat moltes vegades que us sentieu plenament espanyol i que Catalunya ha de perdre els «seus complexos» i acceptar la vocació i el seu encaix a Espanya.

Molt Honorable President: permeteu-me que amb tot el respecte institucional que us dec en tant que ciutadà de Catalunya, us formulï en primer lloc tota una sèrie d'interrogants que em queden en relació a aquest nou plany nacionalista que heu fet durant el mes de juliol: si s'ha relaxat el nacionalisme de molts catalans, us heu plantejat que vós, que sou President des de fa més de 10 anys, hi deveu tenir alguna responsabilitat? Us heu qüestionat previament o durant aquest juliol, quan afirmeu que els intel·lectuals no us forneixen idees per a fer avançar la reconstrucció nacional de Catalunya, si

no els haureu silenciats, vós mateix, molts intel·lectuals, allunyant-los o amantsint-los? No seureu vós mateix, i el vostre Govern, i la coalició que us dona suport polític, els responsables primer d'haver desmotivats, desil·lusionats i desmobilitzats els ciutadans catalans en la recerca de solucions col·lectives per al futur del nostre país? Voleu dir que no en sou conscient que, durant aquests 10 anys de govern, heu estat poruc i tou -i un governant no ha de ser mai ni poruc ni tou- en tota la vostra opció nacional de govern? Qui s'ha agenollat un cop darrera l'altre davant els successius governs espanyols d'aquests 15 anys de transició i posttransició, pidolant, supeditant permanentment els interessos legítims de Catalunya a les apetències imperials d'Espanya? No recordeu que enguany mateix heu negat, per tres vegades i només faltava cantar el gall, la Resolució del Parlament de Catalunya sobre l'autodeterminació de la nació catalana (Resolució 98/III, de 12-12-89)?

President, esmentat tot això, qui és el responsable primer d'aquesta baixada de tensió del nacionalisme a Catalunya? A qui hem de demanar responsabilitats?

Responeu-vos vós mateix. Feu-ho aquest mes d'agost a Queralbs, reflexionant des de el vostre merescut descans.

Àngel Colom i Colom

JA COMENCEN A CRITICAR EL REI

Semblava que hi havia una mena de pacte no escrit, un cert tabú en parlar negativament del Rei i la Corona en qualsevol aspecte, com si estessin per damunt del bé i del mal. Darrerament i a causa del seu paper en el conflicte del Golf, perdó, millor dir del seu no paper, han sorgit les primeres crítiques, i curiosament procedents de sectors monàrquics, mentre que també curiosament sectors socialistes o neoconvertos com Solé Tura, el defensaven aferrissadament.

S'ha criticat senzillament que mentre hi havia tot l'enrenou dels soldats si anaven o no, i el paper d'Espanya, etc. tant ell com el seu fill es dedicaven a organitzar regates i a participar-hi, fent gala de la més absoluta frivolitat i desconexió amb la vida real. Apart també s'ha dit en alguns mitjans que massa vegades la frivolitat i companyies dubtoses no beneficiaven en res la imatge reial. No res, només deixar-ne constància, deixar constància del símptoma de que per primer cop es comença a qüestionar el paper del Rei i la monarquia en els temps que correm. Seguirà.

ALFONSO GUERRA DEMANA PROPOSTES ALS INTEL·LECTUALS

Mira, si em punxen no em treuen sang. Resulta que vaig i em trobo al diari la frase que encapçala aquest escrit, pronunciada fa uns dies a Carmona per «l'hermaníssimo» ressuscitat per la causa després de molt temps de mosegar-se la llengua, i és que ves per on, aquesta frase la va dir aquest estiu el president Pujol (Colom li critica en una carta que podeu llegir en aquest «FULL»), exactament igual.

No sabem si Guerra l'ha copiat, o pel contrari pateix del mateix mal que el nostre President, «buidor de cervell i d'idees», enfermetat produïda per tants anys de majoria absoluta, i de silenciar els intel·lectuals que els criticaven. És absolutament delirant que a aquestes altures de la pel·lícula, els màxims protagonistes de muntar-se el guió com els ha donat la gana, acusen als demés de no donar-los idees, es preocupant també que coincideixen dues personalitats tan dispars de dos partits que es deien tan diferents, i sobretot preocupa que els que regnen i governen amb total i absolut despreci per les idees dels demés, estiguin mancats d'idees. Senyors: si tan cansats estan pleguen i deixen pas, que idees i ganes n'hi ha, el que passa és que a vostès no els agraden. ■

Aquesta vegada creiem que d'entre d'altres valdria la pena seleccionar dos qüestions de les que val la pena parlar-ne a fons.

LES FESTES

En aquest mateix número hi ha un parell de cartes que van en la línia del que nosaltres voldríem dir, com són els horaris dels espectacles i la llargada de les Festes, a més a més, valdria la pena parlar també de les dates de les Festes i del contingut d'aquestes.

Volem recollir una suggerència que ens ha fet molta gent i que trobem encertada: canviar les Festes per la darrera setmana d'agost. Actualment hi ha un munt de fills del poble que no poden disfrutar de les Festes per les seues obligacions professionals, i només cal pensar en la quantitat de mestres que al setembre ja tenen classes i no poden quedar-se al poble, en canvi al agost sí. També els mateixos alumnes i professors de la població ho agrairien, donat que els examens de setembre són en plenes festes, amb el que això suposa; además passa que al agost tothom fa vacances, podria venir més gent, i a les indústries locals també els hi aniria bé, doncs al agost tot està tancat, i al setembre ja es torna a treballar arreu i aquí encara no s'ha començat, amb els problemes que això ocasiona, i sinó només cal preguntar-ho.

Finalment aniria molt bé per a tots els que treballen fora que no són mestres, Vinaròs, La Sénia, etc. ja que podrien disfrutar-les plenament i ara no poden.

Pensem també que degut a la proximitat de l'11 de setembre, ara es fan massa dies de festa, molts amb poca activitat i sense pena ni glòria, creiem que valdria més la pena reduir-ne la durada a 4 o 5 dies, fer-lo intensos a més no poder i estalviar moltes peles que es podrien invertir en activitats més profitoses la resta de l'any. Ara a festes es falseja una mica la realitat del poble, l'Ajuntament per a que es facin com més coses millor, subvenciona i promou una serie d'activitats que la resta de l'any no es fan.

Cal una revisió també del contingut i fer treballar l'imatginació, oferir espectacles populars el més barats possibles i que la gent ompli tots els espectacles. Creiem que contra el que algú diu, el portar grans figures a preus astronòmics no es rendible, i menys a Ulldecona, s'ha de mirar molt qui es porta i els preus, i potser unes bones orquestres a preus populars o inclús debades serien un èxit, enfi, són temes a discutir entre molta gent per a trobar les millors solucions.

Finalment un toc sobre el començament dels espectacles, i es que s'ha agafat el mal costum de començar i acabar lògicament massa tard, i això perjudica en molt aspectes, caldria més seriositat i rigor en aquest tema i aprofitar les 2 o 3 hores mortes que ara queden abans de qualsevol ball. Tema fort per a discutir aquest de les festes, a tots ens agraden i val la pena. L'Ajuntament ha fet un gran esforç aquests darrers anys, i s'han millorat i es fan bé moltes coses, però la mateixa dinàmica va deixant enrra plantejaments que s'han de canviar abans es facin vells del tot.

LA CESSIÓ DEL PAVELLÓ AL CLUB JOVENTUT

Home, potser a la vista del conveni que establiran el Club Joventut i l'Ajuntament, en podem parlar amb més coneixement de causa, però així d'entrada i per les notícies que en tenim, voldríem fer unes quantes consideracions.

Quedi clar que no està en el nostre ànim fer cap crítica ferotge, ni a l'Ajuntament ni al club Joventut, per supost. Entenem que el Pavelló ja que està fet ha de tenir el màxim d'utilitat possible, i si el Club Joventut es capaç de fer-lo funcionar com cal, endavant.

Pel lloc on es fet i essent tots els terrenys municipals, no deixa de tenir una certa lògica la cessió, sempre i quan el Poli tingues una planificació esportiva capaç de fer-lo funcionar al màxim i amortitzar el seu finançament, almenys practicant esport la joventut local, però...

En primer lloc no trobem correcte que pagat amb diners de tot el poble, es cedeixi a una entitat privada per al seu ús, per molts socis que tingui aquesta entitat; que passarà amb els no socis, també fills del poble, i per tant "paganos" que hi vulguin anar a fer alguna cosa?

Pensem que l'Ajuntament s'espolsa la responsabilitat de tenir-lo tancat tot l'any i només fer-li les festes, carnaval, etc, cedint-lo al Poli ningú li podrà dir res, entot cas la responsabilitat si no es fa servir serà per al Poli, i les crítiques també.

Per les notícies que ens han arribat, el Club Joventut pretenia la cessió a canvi de que l'Ajuntament pagués la llum del Poli tot l'any i li arreglés els jardins, però finalment no ha estat així sembla. Quedi clar que la nostra preocupació es la rendibilitat del Pavelló sobretot tenint en compte el dèficit de practica esportiva que té actualment la nostra població. Apart d'altres consideracions que anirem fent, assenyalar finalmentque sembla que l'únic partidari de fer la cessió al Poli era l'Alcalde, inclús altres destacats membres de l'equip de govern li farem reflexionar en contra, però ja se sap allò del "patron" i el "marinero". Seguirà. ■

CARTES AL «FULL»

ELS TREBALLADORS A ULLDECONA

És evident que el sector agrícola local és el més deprimat i normalment us en feu ressó, però al poble tot i que segons sembla d'altres sectors funcionen millor, algú sap les condicions de treball, seguretat, hifíene, sous, etc. d'aquests sectors? Perquè no aneu preguntant als afectats i en parreu?

Hi ha molts treballadors amb sous no gaire elevats que se les passen magres per tirar endavant la família, i sort que manen els socialistes!!! si no, no se que passaria. Us invito a investigar aquests temes.

J. F.

RESPOSTA: Tens gairebé tota la raó. Hem tocat poc aquest tema i és un camp immemns on esbrinar, cosa que intentarem fer, però de tota manera publicarem qualsevol comunicació que rebem sobre aquesta qüestió.

I ELS NOSTRES RESIDUS ON VAN?

On van els nostres residus industrials? Tenim una certa indústria que utilitza productes perillosos i tòxics en alguns casos, on van? Com s'eliminen? Hi ha perill per a la població?

Aquestes i d'altres preguntes m'agradaria que algú ens les contestés, si és que algú les sap a Ulldecona, cosa que dubto, tret dels propis treballadors o empresaris directament.

Un faldut.

CONTRADIRECCIONS

Se suposa que si hi ha carrers amb senyals de direcció prohibida és per que es respectin. Bé doncs, com hem pogut comprovar personalment i amb risc propi, hi ha gent que aquestes senyals se les salta a la torera, amb el perill que això suposa. Seria molt difícil vigilar aquest fet, o concienciar a la gent? A Ulldecona en matèria de respectar senyals estem bastant malament, caldria que féssim un esforç.

Ramon Querol Roca.

FESTES MAJORS

Entre d'altres coses que es podrien dir de les Festes, m'agradaria incidir en dos punts només: la seua durada i els horaris dels espectacles.

He tingut la curiositat de recollir programes de Festes d'arreu Catalunya, i com a

molt les festes duren 4-5 dies, o en molts casos 3 dies, aixó si, viscuts intensa i popularment, de participació total. Només aixó.

En aquestos mateixos programes he pogut comprovar que els balls, espectacles, etc. comencen a les 11, 11'30, 12 com a molt, i puntualment segons m'han dit. Aquí hi hagué dies d'aquestes festes passades que el ball començava a la 1'30 o les 2, i és clar, llavors s'acabava gairebé de dia i la joventut i no tanta joventut dormia fins l'hora de dinar perdent-se els actes que es feien al matí. No hi hauria forma de corregir aixó? ■

Ramon Querol Roca.

NOTES DE SOCIETAT

ENLLAÇ CONVERGÈNCIA-PESOÉ

Els Srs. JORDI PUJOL DE DINNER'S I DINNER'S i FELIPE GONSALES DE BOMBON I BOMBON, tenen el goig d'anunciar-vos l'imminent enllaç matrimonial dels seus fills CONVERGÈNCIA i PESOÉ, després d'una temporada d'engrescador festeig on han comprovat que eren fets l'un per l'altre.

En properes eleccions es podrà comprovar que l'acord i el feliç casament s'haurà consumat, amb lo que els fervents admiradors de CONVERGÈNCIA i PESOÉ, els soferts votants, es quedaran amb un pam de nas, si fa o no fa com la Sta. UNIÓ i el Sr. PE XE XÉ, difunts.

L'ESQUERRA REPUBLICANA al desitjar llarga vida i felicitat a la nova parella, els encoratja a aprofundir en les seues afinitats, al mateix temps que es felicita en aclarir-se per fi que CONVERGÈNCIA i PESOÉ no tenien res de cosins germans amb ERC per part de NACIONALISME i ESQUERRANISME respectivament, que en tot cas, tots dos són bons germans de D. PODER i D. DINER, l'únic que els preocupa a la vida.

SANT JORDI CULÉ ESPANTA ELS INFIDELS

No hi ha dret. Alegrar-se de que el Madrid falle un penal, o li facen un gol hauria d'estar penat per la Constitucion. L'equip més equip de tots els equips que es fan i es desfan, l'equip imperial per excel·lència es va indignar per unes imatges que no van veure, tot perquè reflexaven públicament un sentiment que sentíem tots els barcelonistes, i és que aquestes coses abans no passaven, com només hi havia la tele seua amb el Matias Prats i el Real Madrid fins a la sopa, no hi havia

cap perill de que les opinions i reaccions d'altres es reflexessin públicament.

Amb dolor i sorpresa descobreixen que en «el extranjero» (Chendu dixit) ens en fem d'ells, angelets, devien suposar que ploràvem quan els hi feien gols... qué trobeu canalla? ■

RETTALLS

Companys

JOSEP M. ESPINÀS

Aquest mes d'octubre farà cinquanta anys de l'afusellament del president Lluís Companys.

Jo era un nen massa petit, els anys trenta, per haver viscut amb una mica de consciència l'època Companys, i quan —ja en la postguerra— em van començar a arribar notícies, més aviat eren imprecises i contradictòries. Vaig adonar-me que Companys havia estat una figura enfrontada amb una situació dramàtica, i que la seva actuació havia tingut defensors i crítics. Sense haver conegut directament, doncs, la passió al voltant de Companys, penso que tinc la serenitat del distanciament quan protesto de la insuficient atenció que s'ha dedicat a la seva memòria.

Ho he escrit alguna altra vegada, però hi torno ara que l'octubre del cinquantenari és a tocar i Felip Solé Sabaris ha publicat *Companys* (Ed. Nou Art Thor), que és una reivindicació de l'anomenat president màrtir. Hi lleigeix: "Seria bo que ens imaginéssim que hauria passat si la figura de Companys hagués estat la d'un president de França, Holanda, Bèlgica, Dinamarca o Noruega i hagués estat segrestat contra tota llei pels nazis i torturat i executat. Arreu del país hi hauria places, carrers i edificis públics amb el seu nom."

Perquè Lluís Companys va ser afusellat pel fet de ser el president de Catalunya —"Catalanes, hemos fusilado a vuestro presidente", va dir el tinent que manava la guarnició de Montjuïc als soldats que eren catalans—, i el va fer matar el general Franco, que s'havia aixecat en armes contra el règim legal. Companys, que ocupava el seu càrrec per elecció democràtica, representava els mateixos principis que els demòcrates d'avui defensen en els seus discursos. Per aixó l'escàs ressó públic de la seva memòria és tan injust, i més si pensem en el dolor i la condemna que van manifestar per l'afusellament tantes personalitats del món, com el *pandit* Nehru, que havia estat a Catalunya: "El que van fer amb el president Companys és un dels crims més monstruosos que registra la història de la humanitat."

Perduda l'oportunitat de batejar amb el nom de President Companys el refet estadi de Montjuïc —Companys va ser el president d'honor de l'Olimpiada Popular de 1936, i a més va ser afusellat ben a prop, en un dossat de la muntanya—, alguns ciutadans de consciència sensible estic segur que organitzaran alguns actes recordatoris d'un procés vergonyós i d'una mort digna. Potser hi haurà fins i tot algun acte institucional en memòria del president de la Generalitat a qui va correspondre el destí de representar —amb la seva execució venjativa— la repressió de tot un poble. Però jo —insisteixo: com a simple observador, sense nostàlgies ni partidismes— tinc la impressió que el cas Companys, que qualsevol poble hauria convertit legitimament en cas nacional, aquí fa nosa. Com si estraftent amb majúscula la canço de Llach, algú digués: "No és aixó. Companys, no és aixó..."

LA TERRA

HI HA CARTELLS QUE MOLESTEN

I deuen molestar perquè recorden gràfica i permanentment coses que no voldríem que fossin així, o que recorden els errors i les pròpies incapacitats d'altres temps, per sort històrics.

Aquest és el cas del cartell que el MOPU va posar a la vora del mur del Pantà d'Ulldecona que ja ha estat pintat per a que no es veiés el nom d'Ulldecona, amb sprai, i amb un altre sprai s'ha esborrat i deixat net, i cada cosa al seu lloc. Afortunadament anècdotes, la història ja no hi ha qui la canviï, cadascú va fer el seu paper i el resultat a la vista està, per molt que moleste a determinats elements...

LES DECLARACIONS D'ANTICH SOBRE L'AGRICULTURA

Textuals, com han sortit a l'EBRE-INFORMES/MIGJORN:

«Ulldecona?» (Pregunta)

(Resposta) «Jo havia dit que el futur d'Ulldecona estava en l'agricultura, però em penso que està en tot cas, en una agricultura molt vinculada a la indústria de transformació»

Home, sincerament vostè això ho devia dir ja fa molts anys, perquè la crisi a l'agricultura local ja fa temps que va, però és que si això vostè ho pensava fa poc, demostra un greu i preocupant desconeixement de la situació en què havia d'estar enterat i ben enterat d'allò que passa al poble.

En lo que si estem d'acord és en la segona part, que podria haver-hi futur en la transformació dels productes agrícoles, el que

passa és que si no hi ha productes agrícoles... i aquest és el camí actual, no sabem que transformarem.

LA VEREMA-90

Novament en tres o quatre dies es va acabar la veremada. Aquest any s'han fet els següents Kgs. de raïm:

Blanc: 124.975 kgs. Grau mig: 10º

Negre: 14.815 kgs. Grau mig: 9'36º

XAFARDERIES

JA NO VE D'UN PAM...

Diuen que com ja no ve d'un pam (100 milions ara sí fa o no fa), ara caldrà insonoritzar el Pavelló si mai es vol sentir algú que canti o faci ballar a la gent. I això que només el feren per això, i van i s'obliden de la sonoritat... això sí, el Pavelló es va fer en quatre dies.

I EL PROPER MONUMENT?

Està ben clar, un cap de bou que es mira una parella ballant la Jota de Catalunya... 5 milions de res que es demanaran a la Generalitat, i ai! si no els dóna...

Per cert, molt de fer monuments nous, però alguns dels antics, estan caient, per exemple el Castell... i què?

JA ÉS MALA SORT AIXÒ, JA...

Quan els diners els donaven a Madrid, Antich era de l'Assemblea de Catalunya, i ara que els donen a Barcelona és de l'Assemblea de Madrid, i és que no hi ha qui l'entengui a aquest Jaume... això sí, Ulldecona te l'orgull de poder dir que es paga Pavellons i camps de futbol de la butxaca... ■

ESPORTS

Des de la darrera vegada que vam parlar de futbol ha passat temps, era practicament en començar la temporada i ara ja van 5 ó 6 jornades.

Us oferim els resultats del C. F. ULLDECONA al campionat de 2ª Regional i un petit comentari final.

8-9-90 ULLDECONA 1-1 BENISSANET
16-9-90 L'ALDEA 3-2 ULLDECONA
23-9-90 ULLDECONA 5-1 OLÍMPIC MÓRA
30-9-90 MASDENVERGE 0-2 ULLDECONA
7-10-90 ULLDECONA 4-1 GANDESA

Bona trajectòria fins el moment present, i amb bones perspectives per l'equip, un equip jove que corre, lluita els 90 minuts i ademés te molta qualitat. Pensem que enguany és any de

transició després del descens, any de formar novament una bona plantilla, que es pugue consolidar i que done novament bones tardes de futbol.

L'equip actual te moltes possibilitats d'esdevenir un bon equip i sobretot te futur. És un equip molt jove però amb la veterania suficient. Cal donar-li confiança i la gent de moment ho està fent, hi ha un ambient més distès i menys exigent, i fins ara s'han vist estones molt bones de futbol, un futbol ràpid que ha proporcionat moltes jugades de gol, i molts gols. Creiem que la Junta Directiva ha enfocat molt bé la temporada i que Calduch sabrà fer una bona tasca amb els elements de que disposa. Ens alegrem de la incorporació de darrera hora d'Ocaña, per veterania i qualitat pot ser important.

Aldeana - Mora d'Ebre								4-2
Benissanet - Masdenverge								0-1
Ulldecona - Gandesa								4-1
Falset - Perelló								1-1
Jesús Cat. - Mora la Nova								5-1
Pinell - Remolins								0-1
Sta. Bàrbara - La Sèria								1-2
Ginestar - Roquetenc								3-1
Flix - Oleastrum								2-1
Remolins	5	5	0	0	9	0	10	+4
La Sèria	5	4	0	1	19	9	8	+4
Jesús Cat.	5	4	0	10	14	7	8	+2
Ulldecona	5	3	1	1	14	7	8	+2
Flix	5	3	1	1	9	6	7	-1
Aldeana	5	3	1	1	10	7	7	+3
Pinell	5	3	0	2	6	4	6	
Falset	5	2	2	1	7	6	6	
Perelló	5	2	1	2	6	5	5	+1
Móra la Nova	5	2	1	2	7	9	5	+1
Oleastrum	4	2	0	2	6	6	4	
Benissanet	5	0	4	1	7	8	4	-2
Sta. Bàrbara	5	2	0	3	6	9	4	-2
Masdenverge	5	1	1	3	5	10	3	-1
Ginestar	5	1	1	3	5	14	3	-1
Móra d'Ebre	5	0	1	4	8	16	1	-3
Roquetenc	4	0	0	4	3	11	0	-2
Gandesa	5	0	0	5	4	12	0	-4